

Στις άλλες σελίδες:

- ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ
- Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΣΩΛΤ — 2
- Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ «ΧΑΡΑΥΓΗΣ» ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ»
- ΘΟΚ ΚΑΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΘΙΑΣΟΙ

Όπως ήταν φυσικό

ΝΑΥΑΓΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Ο νέος γύρος των ενδοκυπριακών συνομιλιών φαίνεται πως θα έχει την τύχη των προηγούμενων. Ήδη οι συνομιλίες έχουν διακοπεί (ή αναβληθεί όπως τοποθετείται το θέμα διπλωματικά) χωρίς να σημειωθεί καμμία απολύτως πρόοδος. Και τούτο είναι ξεκάθαρο από τις επίσημες δηλώσεις που έχουν γίνει και από τις δύο πλευρές.

Η κατάληξη που είχε ο νέος κύκλος των συνομιλιών δεν πρέπει να εκπλήσσει κανένα. Γιατί το πολιτικό κλίμα είναι τέτοιο που δεν μπορεί να υπάρξει λύση μέσα από τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων.

Από την πλευρά της Τουρκίας, γιατί οι διαπραγματεύσεις γίνονται στην ουσία μαζί με την τουρκική άρχουσα τάξη, δεν υπάρχει, φυσιολογικά, καμμία διάθεση για τέτοιες υποχωρήσεις, που να επιτρέψουν κάποιο σπάσιμο του αδιεξόδου. Ύστερα από τα γεγονότα της Περσίας και την υπογραφή της συμφωνίας ΣΑΛΤ 2 η στρατηγική θέση της Τουρκίας απόχτα ιδιαίτερη σημασία για τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, που παράλληλα προσπαθεί να σταθεροποιήσει την εσωτερική πολιτική κατάσταση στην Τουρκία. Έτσι κανένας μοχλος πίεσης δεν υφίσταται προς την κατεύθυνση της Τουρκίας. Η κυβέρνηση Ετζιβεβίτ είναι τόσο αδύνατη και ασταθής, που δεν έχει τη διάθεση να μπει σε μια διαδικασία λύσης του κυπριακού μέσα από διαπραγματεύσεις.

Στην Κύπρο ύστερα από τις υποχωρήσεις που έγιναν με τις προτάσεις του Μάρτη του 1977, καμμία πολιτική δύναμη δεν μπορεί να υποστηρίξει ανοιχτά πέρα πέρα υποχωρήσεις. Τούτο δεν σημαίνει πως από ορισμένες κατευθύνσεις δεν υφίστανται τέτοιες προσπάθειες.

Η στάση του ΔΗΣΥ και του ΑΚΕΛ όπως εμφανίζεται

πιο ξεκάθαρα τελευταία ισχυρόνουμε με υποστήριξη επιπροσθέτων υποχωρήσεων από μέρους της ελληνοκυπριακής πλευράς.

Όμως εκείνο που έχει σημασία είναι το γεγονός ότι οι ηγεσίες των δύο τούτων πολιτικών σχηματισμών δεν τολμούν ακόμα να οριοθετήσουν ανοιχτά τις υποχωρήσεις που κατά τη γνώμη τους πρέπει να γίνουν. Προτιμούν ακόμα να μιλούν αόριστα για «ανάλυση ιστορικών ευθυνών» ή για την ανάγκη υιοθέτησης της ταχτικής του «απέριθωτου» (ομιλία Π. Δίγκλη - Χαραυγή 24/6/79).

Με λίγα λόγια ο κυπριακός λαός δεν έχει ακόμα πεισθεί από τις δυνάμεις τούτες πως πρέπει να γίνουν επιπρόσθετες υποχωρήσεις απέναντι στον ιμπεριαλισμό.

Έτσι η φυσική κατάληξη των συνομιλιών είναι το ναυάγιο. Η απαίτηση της τουρκικής πλευράς να αποδεχτεί επίσημα η κυπριακή κυβέρνηση τη διζωνική ομοσπονδία δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια σαφής προσπάθεια να ενταφιαστούν οι συνομιλίες.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι οι συνομιλίες δεν πρόκειται να πετύχουν. Και ότι χρησιμοποιούνται από τους Τούρκους και τους ιμπεριαλιστές για κωλυσιεργία, για προπαγάνδα και για άλλους ίσως λόγους, όπως είναι η διευκόλυνση της παροχής οικονομικής και στρατιωτικής βοήθειας προς την Τουρκία. Για τους κινδύνους που ενέχει η διαδικασία των συνομιλιών, όταν είναι εκ

των προτέρων γνωστή η κατάληξη τους, η «σοσιαλιστική έκφραση» έχει γράψει πολλές φορές. Παράτεινει το αδιέξοδο, σκορπά απογοήτευση μέσα στο λαό και τίνει να εξισώσει την Τουρκοκυπριακή ηγεσία με την Κυπριακή κυβέρνηση. Όταν οι ιμπεριαλιστές και η άρχουσα τάξη της Τουρκίας χρησιμοποιούν τις συνομιλίες μόνο και μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων, είναι ανεδαφικό και επικίνδυνο να αφήνεται να δημιουργούνται ψευδαισθήσεις για «δικαιη και ειρηνική λύση» του κυπριακού μέσα από τις συνομιλίες.

Μέσα σε τέτοια πολιτικά πλαίσια οι συνομιλίες δεν είναι νοητό να αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο της πολιτικής της ελληνοκυπριακής πλευράς. Το όλο ζήτημα των διαπραγματεύσεων υποβιβάζεται σε ένα μάλλον δευτερεύον θέμα βραχυπρόθεσμου χειρισμού. Που πρέπει να χρησιμοποιείται, απλώς και μόνο, σαν μια ευκαιρία για προπαγάνδα διεθνώς, ακριβώς δηλαδή όπως το χρησιμοποιεί η άλλη πλευρά. Και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται η κυπριακή πλευρά το θέμα σήμερα και πολύ περισσότερο το εργατικό κίνημα.

Δυστυχώς η ηγεσία του ΑΚΕΛ βλέπει το θέμα διαφορετικά. Το κύριο άρθρο της χαραυγής (24/6/79), με τίτ-

λο «Να ξεπεράσουν οι δυσκολίες», γίνεται η εκτίμηση πως «οι αντικειμενικές συνθήκες και οι δυνατότητες υπάρχουν για ευόδωση των συνομιλιών. Χρειάζεται με επιμονή και υπομονή, με επίδειξη καλής θέλησης και με ευλίγιστους χειρισμούς να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες και να μετατρέψουμε τις δυνατότητες σε πραγματικότητα, κλπ». Το ίδιο άρθρο καλεί την Τ/Κ ηγεσία «να απαλλαχτεί από τον εναγωνιασμό των σκοτεινών σαβινοστικων δυνάμεων κ.α.»

Όλα τούτα δεν στηρίζονται πάνω σε κανένα αντικειμενικό δεδομένο. Καμμία ανάλυση του χώρου όπως επηρεάζεται από τις διεθνείς εξελίξεις, καμμία ανάλυση της εσωτερικής κατάστασης στην Τουρκία. Και είναι στην καλύτερη περίπτωση αστείο το να καλεί το εργατικό κίνημα τον Ντενκτάς, πράχτορα των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων και αρχιτέχτονα της διχοτόμησης, «ν' ακολουθήσει το δρόμο της καλής θέλησης και της προσέγγισης των δύο κοινοτήτων».

Εκείνο που πρέπει να γίνει είναι ακριβώς το αντίθετο. Να καταδειχθεί στις τουρκοκυπριακές μάζες πως ο Ντενκτάς και η κλίκα του αντιστρατεύονται την προσέγγιση των δύο κοινοτήτων. Πως αντιστρατεύονται ακόμα τα ποιο στοιχειώδη κοινωνικά

και οικονομικά συμφέροντα του κυπριακού λαού σαν σύνολο. Πως σήμερα με τον Τουρκικό στρατό να κατέχει τη μιση Κύπρο και να απειλεί τη πλήρη κατάληψη δεν μπορεί να δοθεί λύση δίχως μέσα από τις διαπραγματεύσεις.

Θα γίναν του κυπριακού λαού στο σύνολο του είναι αντικειμενικά διαφορετικός. Οι εκπρόσωποι των καπιταλιστών δεν μπορούν να δώσουν δικαίη λύση στο πρόβλημα. Η προσέγγιση των δύο κοινοτήτων μπορεί να γίνει μόνο πάνω στη βάση των κοινών συμφερόντων των μαζών. Και τα κοινά τους συμφέροντα είναι αναπόφευκτα συμφέροντα ταξικά. Η μοναδική διέξοδος είναι η πορεία προς τη δημιουργία ενός αντιιμπεριαλιστικού μετώπου με βάση ένα πολιτικό πρόγραμμα με προοδευτικό κοινωνικό περιεχόμενο, που θα μπορεί να συνεχώσει τις δύο κοινότητες.

Η άλλη πορεία, είναι η πορεία της υποταγής στους ιμπεριαλιστές, που θ' αυξήσει το χάσμα ανάμεσα στις δύο κοινότητες και θα μονιμοποιήσει την διχοτόμηση. Ο κυπριακός λαός δεν μπορεί σήμερα να ελπίζει στις ενδοκυπριακές συνομιλίες. Η δημιουργία ψεύτικων ελπίδων δεν υποβοηθά αλλά αντίθετα αποτελεί τροχοπέδη στην υιοθέτηση της μόνης σωστής, αγωνιστικής, αντιιμπεριαλιστικής πορείας.

ΝΙΚΑΡΑΓΚΟΥΑ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΟΥΒΑ 'Η Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΑΜ/ΚΑΝΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ;

Με φόντο τις τρομερές συγκρούσεις του εμφυλίου πολέμου στη Νικαράγουα μια εντονή διπλωματική δραστηριότητα έχει αναληφθεί από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Έχοντας πια ξεγράψει τον διχτάτορα Σομόζα προσπαθούν απεγνωσμένα να βρουν μια φόρμουλα αντικατάστασης του που να επιτρέπει τη συνέχιση της επιρροής της.

Μέσα σ' αυτή την προσπάθεια πρότειναν στην Οργάνωση Αμερικανικών Κρατών (ΟΑΣ) ένα σχέδιο που προνοούσε την παραίτηση του Σομόζα και την σύσταση κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας. Ξέροντας πολύ καλά πως η ανατροπή του Σομόζα θα οφείλεται στους Σαντινιστές, συμπλήρωσαν την πρόταση της με την πρόνοια για σύσταση «ειρηνευτικής δύναμης» που θα στελνόταν στην Νικαράγουα για «ανθρωπιστικούς λόγους». Στην ουσία αυτή η δύναμη θα στηριζε μια νέα κυβέρνηση ανδρικήλλων ενάντια στους Σαντινιστές.

Ομως είναι πια πολύ αργά. Η πρόταση απορρίφθηκε από τους Σαντινιστές, καταγγέλθηκε από την Κούβα σαν προσπάθεια επέμβασης στη Νικαράγουα και δεν έγινε δεκτή από την ΟΑΣ. Δεν μένει πια καμμία αμφιβολία πως η Νικαράγουα θα περάσει στα χέρια των Σαντινιστών. Οποιοσδήποτε άλλες λύσεις

Έβτεν Παστόρα: ο ηγέτης των Σαντινιστών

Κούβα. Ετσι κι αλλιώς είναι χαμένη γι' αυτούς. Αν μπορέσουν να περιορίσουν το επαναστατικό κύμα μέσα στη χώρα, αν μπορέσουν ν' απομονώσουν την επανάσταση όπως κατάφεραν με τη περίπτωση της Κούβας δεν θάναί και τόσο δυστυχείς. Αυτό που φοβούν-

χει φτάσει η ώρα τους. Άλλες καταπιεστικές κυβερνήσεις αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα. Κάπως πιο ραφαινονται τα πιο φιλελεύθερα καθεστώτα. Ομως μια σειρά από επαναστάσεις στην ηπειρο δεν θα τ' αφήσει απείρηταχτα.

Ακριβώς μια τέτοια σειρά επαναστάσεις δεν είναι απίθανον να εκραγούν μέσα στην επαναστατική εξάρση

μιας Σαντινιστικής νίκης. Προπαντός αν οι Σαντινιστές με αποφασιστικά βήματα προχωρήσουν στα σοσιαλιστικά μέτρα που επιβάλλουν οι συνθήκες της χώρας. Αν η Νικαράγουα μετατραπεί σε παράδειγμα ανάπτυξης, σε καθοδηγητικό φάρο για την περιοχή.

Δυστυχώς μέχρι σήμερα οι Σαντινιστές δεν έχουν ακόμα δώσει πολύ καθαρή εικόνα

των στόχων τους. Οποια όμως και νάναί η εξέλιξη η Νίκη των Σαντινιστών θ' αποτελέσει τεράστιο πλήγμα στους ιμπεριαλιστές, ένα πλήγμα ανάλογο με την Κουβανέζικη Επανάσταση, με το Βιετνάμ, με την Περσία. Γιατί παρα την μικρότερη στρατηγική σημασία της μια δεύτερη επανάσταση στην Αμερικάνικη ηπειρο θ' αναπτρώσει το ηθικό των επαναστατών σ' ολο τον κόσμο...

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΣΑΛΤ - 2

Υπογράφηκε πρόσφατα η συμφωνία ΣΑΛΤ 2 ανάμεσα στη Σοβιετική Ένωση και τις ΗΠΑ για τον περιορισμό των πυρηνικών όπλων. Η συνθήκη που χαρακτηρίζεται σαν πολύ πολύπλοκη από τεχνικής πλευρας, δεν έχει ακόμα επικυρωθεί από την αμερικάνικη γερουσία, αν και φαίνεται πως τελικά θα επικυρωθεί.

Ο περιορισμός των πυρηνικών όπλων δεν σημαίνει την πλήρη κατάργησή τους. Απλώς σημαίνει πως θα καταβληθεί προσπάθεια για τη διατήρηση κάποιας ισορροπίας στον εξοπλισμό των δύο χωρών. Οι λόγοι είναι βασικά δύο, ή καλύτερα οι φανεροί λόγοι είναι δύο: Οπως είναι γνωστό η παγκόσμια ειρήνη, η αποφυγή δηλαδή μιας πυρηνικής ανάφλεξης στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στη διατήρηση της ισορροπίας των εξοπλισμών. Αν δηλαδή μια δύναμη ανακαλυφθεί ότι έχει σαφή στρατιωτική υπεροχή τότε πιθανόν ν' αποτολμήσει κάποιο είδος επίθεσης. Ετσι η ΣΑΛΤ 2 αποσκοπεί ακριβώς στην αποφυγή της πιθανότητας τούτης με τη διατήρηση της ισορροπίας. Περιττό, όμως ν' αναφερθεί πως ο υφιστάμενος ογκος πυρηνικού οπλισμού είναι αρκετός για να καταστρέψει ολόκληρη την υφήλιο.

Ο άλλος λόγος είναι βασικά οικονομικός. Τόσο η Σοβιετική Ένωση όσο και οι ΗΠΑ δαπανούν ένα σημαντικό ποσοστό του εθνικού τους εισοδήματος στους εξοπλισμούς. Και οι δύο φυσιολογικά προσπαθούν να περιορίσουν το ποσοστό τούτο για να καταναείμουν πόρους για οικονομική ανάπτυξη. Η Σοβιετική Ένωση αντιμετωπίζει το χρόνιο πρόβλημα της ανύψω-

σης του καταναλωτικού επιπέδου της χώρας, ενώ ο αμερικάνικος καπιταλισμός αντιμετωπίζει μια βαθειά κρίση, ετσι που οι εξοπλιστικές δαπάνες επιτείνουν τις πληθωριστικές πιέσεις.

Υπάρχει με λίγα-λόγια μια σαφής αντικειμενική βάση για την υπογραφή της συνθήκης ΣΑΛΤ 2 και τον περιορισμό της ανάπτυξης των πυρηνικών όπλων.

Ποιες είναι όμως οι πολιτικές επιπτώσεις της υπογραφής μιας τέτοιας συνθήκης; Σίγουρα η αστάθεια στις χώρες του τρίτου κόσμου δεν μπορεί ν' αναχαιτιστεί. Πολλοί μιλούν για μυστική συμφωνία, για διαχωρισμό σε ζώνες επιρροής, για μια δεύτερη συμφωνία της Γιάλτας.

Σε περίπτωση που κάτι

τέτοιο αληθεύει, τούτο θα πλήξει παροδικά την ανάπτυξη του επαναστατικού Κινήματος σε πολλές περιοχές. Γιατί θα σημαίνει πως αναγνωρίζεται η κυριαρχία του ιμπεριαλισμού σε διάφορα μέρη της γης.

Ομως μακροπρόθεσμα είναι δύσκολο να ισχύσει κάτι τέτοιο. Γιατί ο διεθνής καπιταλισμός αντιμετωπίζει μια βαθειά κρίση. Και οι λαοί παίρνουν ολοένα και παραπάνω την τύχη στα χέρια τους. Ετσι τέτοιου είδους συμφωνίες είναι καταδικασμένες να μείνουν πάντα προσωρινές και παροδικής σημασίας. Γιατί η αντίθεση ανάμεσα στις προοδευτικές δυνάμεις και τις δυνάμεις της αντίδρασης είναι αντικειμενική, και το σημαντικώτερο, δεν μπορεί να διαιωίζεται.

είναι καταδικασμένες ν' αποτύχουν προτού εφαρμοστούν. Οπως το εβαλε ο «μετριοπαθής» ηγέτης Ραουλ Κόρντοβα Ρίβας «Ένας άνθρωπος έξω από την εξουσία είναι ένα πράγμα: ένας άνθρωπος στην εξουσία είναι άλλο. Οι Σαντινιστές μιλούν για δημοκρατική κυβέρνηση αλλά αυτά είναι μόνο λόγια. Εκείνος που θριαμβεύει γράφει την ιστορία». Και σήμερα είναι οι Σαντινιστές που θριαμβεύουν.

Το μόνο ερώτημα είναι τι ιστορία θα γράψουν. Πολύ σύντομα, αν όχι κι από τώρα, οι ΗΠΑ θα εύχονται η Νικαράγουα να γίνει μόνο μια νέα

είναι κάτι πολύ πιο σοβαρό. Η δυναμική που θα εξαπολύσει η νίκη των Σαντινιστών σ' ολόκληρη τη Λατινική Αμερική ίσως αποδειχτεί μέσα στις σημερινές συνθήκες πολύ πιο σημαντική από την επίδραση της Κουβανέζικης Επανάστασης.

Ολόκληρη η Λατινική Αμερική περνά σήμερα μια βαθειά πολιτική, οικονομική και κοινωνική κρίση. Οι διχτατορίες του Πινοσιε στη Χίλη, του Βιντέλα στην Αργεντινή έχουν σχεδόν εξαντλήσει τα περιθώρια επιβίωσης τους. Οι μικρότεροι διχτάτορες αισθάνονται πως

ΤΟ ΑΚΕΛ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΤΟΥ

ΣΥΝΟΗΜΑ ΓΙΑ ΚΑΘΑΡΣΗ

Με ανακοίνωση του στις εφημερίδες το ΑΚΕΛ καλεί μαζί με τη ΠΕΟ, ΕΚΑ, ΕΔΟΝ και ΠΟΓΟ, μαζικά συλλαλητήρια στις 13 και 14 του Ιούλη σ' όλες τις πόλεις της Κύπρου.

Τα συλλαλητήρια οργανώνονται με την ευκαιρία της 5ης επετείου του πραξικοπήματος. Εκείνο που είναι φανερό αμέσως είναι ότι το ΑΚΕΛ προσπαθεί με τις συγκεντρώσεις του να χτυπήσει τα συλλαλητήρια της ΕΔΕΚ.

Μετα τη διαμάχη ΕΔΕΚ - ΑΚΕΛ που η βασική της αιτία είναι η συμβιβαστική γραμμή του ΑΚΕΛ και η ενίσχυση από μέρους του της αστικής τάξης για κλείσιμο του Κυπριακού η ηγεσία του ΑΚΕΛ θα κά νει τα πάντα για να εμποδίσει τη βάση του να ακούσει μια άλλη φωνή ενάντια στο κλείσιμο του κυπριακού. Η διοργάνωση του συλλαλητηρίου Λευκωσίας την ίδια μέρα και ώρα που διοργανώνεται και εκείνο της ΕΔΕΚ αποβλέπει σ' αυτό το σκοπό.

Στην απομάκρυνση από τη συγκέντρωση της ΕΔΕΚ της μάζας του ΑΚΕΛ που μετα τη διαμάχη που τάραξε τα λιμνάζοντα νερα προβληματίζονται και ζητούν να ξεκαθαρίσουν τι συμβαίνει.

Ταυτόχρονα το ΑΚΕΛ ζητά να εκτονώσει μια ανάγκη για κινητοποίηση που έχουν οι μάζες κάτω από τη πίεση των συνθηκών ζωής τους και της ανησυχίας τους για τη στασιμότητα του Κυπριακού αποπροσανατολίζοντας τες.

Απόδειξη είναι ότι το μοναδικό αίτημα των συλλαλητηρίων είναι μόνο η καθάαρση. Η προβολή ενός μόνο συνθήματος - της καθάαρσης - στα συλλαλητήρια του ΑΚΕΛ εκτός από αποπροσανατολισμός των μαζών είναι απόδειξη της ιδεολογικής μεζέρας και συμβιβασμού του ΑΚΕΛ με την αστική τάξη και τα ιμπεριαλιστικά σχέδια, μέσα στις σημερινές συνθήκες του Κυπριακού.

Το ΑΚΕΛ σ' ολόκληρο κατεβαστό της ανακοίνωσης δεν μιλά τίποτε άλλο δεν ζητά και δεν απαιτεί τίποτε άλλο παρα μόνο τη καθάαρση. Είναι το μοναδικό αίτημα για να κάνει τις αντισυγκεντρώσεις του και να δείξει ότι τιμα την 5 επέτειο του πραξικοπήματος και της εισβολής.

— Καμία αναφορά στα προβλήματα του λαού και τις δύσκολες συνθήκες δουλειάς και ζωής του.

— Καμία αναφορά για αγώνα για την επιστροφή των προσφύγων.

— Καμία αγωνιστική έκκληση.

— Καμία αναφορά για οποιαδήποτε αγωνιστική πορεία για το μέλλον τι πρέπει να γίνει και πως.

Τα πάντα σταματούν στη καθάαρση λες κι εδώ είναι η ουσία του Κυπριακού κατα τους «μαρξίστες και διαλεκτικούς» του ΑΚΕΛ.

Σε προηγούμενο άρθρο

στην Σ. Εκφραση (αρ. 64) εξηγήσαμε τι αποπροσανατολιστικό για το κυπριακό αγώνα είναι το θέμα της καθάαρσης που χτυπά τους άσημους εργαζόμενους των δεξιοφρόνων στραμάτων που παρασύρθηκαν μια εποχή από καλδήχα συνθήματα ενώ αφήνει άθιχτους τους μεγάλους υπεύθυνους που είχαν και έχουν οικονομική και κοινωνικοπολιτική δύναμη.

Και το ΑΚΕΛ συνεχίζει το τροπάρι της καθάαρσης ακριβώς για να μη τοποθετηθεί απέναντι στα καίρια προβλήματα του Κυπριακού λαού που είναι τα προβλήματα δουλειάς και το κυπριακό πρόβλημα.

Εν τω μεταξύ δεν υπάρ-

χει καμία διαφορά πάνω στο κλείσιμο του Κυπριακού ανάμεσα στο ΑΚΕΛ και σε κείνους για τους οποίους ζητά το ΑΚΕΛ να τιμωρηθούν με τη καθάαρση.

Σ' αυτή τη φάση του Κυπριακού συμφωνούν και οι

Είναι τόσο μεγάλη η οπισθοχώρηση του ΑΚΕΛ απέναντι στα ιμπεριαλιστικά σχέδια για κλείσιμο του κυπριακού που έρχεται σε πλήρη συμφωνία με τις θέσεις των κύκλων που το ΑΚΕΛ ζητά καθάαρση και τους κατηγορεί ότι είναι πράκτορες των ιμπεριαλιστικών σχεδίων.

δου καταστάσεις στην οπισθοχώρηση και στο κλείσιμο του Κυπριακού σύμφωνα με τα ιμπεριαλιστικά σχέδια και πουθενά ούτε στις εφημερίδες ούτε στις ανακοινώσεις ΑΚΕΛ - Άκρας Δεξιάς δεν υπάρχει καμία αντίθεση γι' αυτό το τρόπο ξεπουλήματος του κυπριακού.

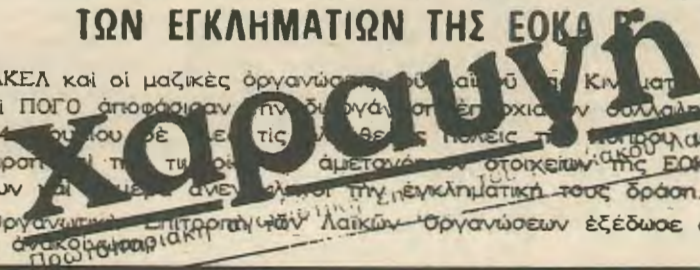
ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΚΕΛ, ΠΕΟ, ΕΚΑ, ΕΔΟΝ ΚΑΙ ΠΟΓΟ

Μαζικά συλλαλητήρια στις 13 και 14 Ιουλίου

ΜΕ ΣΥΝΟΗΜΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΤΗΣ ΕΟΚΑ Β'

ΤΟ ΑΚΕΛ και οι μαζικές οργανώσεις του αϊτήμα Κίνηση ΠΕΟ, ΕΚΑ, ΕΔΟΝ και ΠΟΓΟ αποφάσισαν την διοργάνωση μαζικών συλλαλητηρίων στις 13 και 14 Ιουλίου σε όλες τις πόλεις της Κύπρου με σύνθημα την καθάαρση της τρωφής αμετανόητων στοιχείων της ΕΟΚΑ Β' που συνεχίζουν να μένουν ανεξέλεγκτοι στην ημερήσια τους δράση.

Η Οργανωτική Επιτροπή των Λαϊκών Οργανώσεων εξέδωσε σχετικά την ακόλουθη ανακοίνωση:

ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 17 του Ιούνη η πορεία για τη προστασία του περιβάλλοντος στη Λεμεσό από το Γ.Σ.Ο στο Δασούδι που οργάνωσε ο Φυσιολατρικός και Ορειβατικός Σύλλογος και η Επιτροπή Περιβάλλοντος Λεμεσού.

Η πορεία ήταν ένα ακόμα βήμα πολιτικής συνειδητοποίησης πάνω στο θέμα της μόλυνσης του περιβάλλοντος και του αγώνα για τη προστασία του.

Οτι δηλαδή μια ελάχιστη μερίδα του κοινωνικού συνόλου, η κεφαλαίοκρατία, για να μεγιστοποιήσει τα κέρδη της όσο το δυνατό πιο γρήγορα αδιαφορεί για το περιβάλλον και το καταστρέφει. Οτι το πρόβλημα της μόλυνσης του περιβάλλοντος έχει πίσω του οικονομικά -κοινωνικά αίτια και μόνο με κοινωνικο-πολιτικούς αγώνες μπορούμε να προσφέρουμε στη λύση του προβλήματος.

Κάθε γνήσιος αγώνας ενάντια στη μόλυνση του περιβάλλοντος έχει αντικειμενικά κοινωνικο-πολιτικό χαρακτήρα ενάντια στο κεφάλαιο που προκαλεί τη καταστροφή του περιβάλλοντος.

Χαρακτηριστικά στη Λεμεσό μια μικρή μερίδα του κεφαλαίου έχει ιδιοποιηθεί τη παραλία και τη θάλασσα που είναι κοινά αγαθά, αποκλείοντας και απομονώνοντας το λαό από το περιβάλλον του με τα ξενοδοχεία τις πολυκατοικίες, τους βραχιόνες και τα συρματοπλέγματα.

Οι αγώνες του λαού της Λεμεσού για τη προστασία του φυσικού του περιβάλλοντος κρατάνε χρόνια τώρα.

Ο αγώνας ξεκίνησε με επιστολές διαμαρτυρίες στο τύπο, και διαμαρτυρίες στη κυβέρνηση. Μετα ο λαός της Λεμεσού αγωνίστηκε με συγκεντρώσεις, πικετοφορίες, ανακοινώσεις, συνέδρια, επερωτήσεις στη βουλή μέσω βουλευτών.

Η πορεία της Κυριακής ήταν ένα βήμα παραπέρα αγωνιστικής κινητοποίησης του λαού της Λεμεσού.

Ο λαός της Λεμεσού στη πορεία του έκοψε με ψαλίδια και παραμέρισε τα συρματοπλέγματα με τα οποία έκοβαν το δρόμο για τη θάλασσα.

Έτσι ο λαός στη πορεία όχι μόνο διακήρυξε τα δικαιώματά του για πρόσβαση στη παραλία και για ελεύθερη διακίνηση στη παραλία αλλά και τα ΑΣΚΗΣΕ αυτά τα δικαιώματα. Και άσκησε αυτο το δικαίωμα όχι στα δικαστήρια και περιμένοντας αποφάσεις αλλά ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΑ ΧΕΡΙΑ.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ «ΧΑΡΑΥΓΗΣ» ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ»

ΚΑΙ Η ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΗΣ

Μερικές γλυκές απάτες του Δρα. Χρ. Ιωαννίδη

Μια πρώτη ματιά στα κείμενα της «Χαράυγης» των τελευταίων εβδομάδων για τη διαμάχη ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ είναι αρκετή για να γίνουν καθαρά δυο πράγματα. Το πρώτο είναι η αχαλίνωτη χρησιμοποίηση χαρακτηρισμών που δεν συνοδεύονται από οποιαδήποτε δικαιολόγηση τους. Το δεύτερο είναι η χοντροκομμένη διαστρέυλωση γεγονότων και γραφτών σε τέτοιο βαθμό που κάμνει αμφίβολη τη δυνατότητα οποιασδήποτε συζήτησης.

Φυσικά οι χαρακτηρισμοί και η διαστρέβλωση των γεγονότων δεν είναι εφεύρεση της ηγεσίας του ΑΚΕΛ. Έχει βθεθεί να ριζές της στη Σταλινική παράδοση, την παράδοση που μετάρησε τις έννοιες του Σοσιαλισμού, του Κομμουνισμού, του Μαρξισμού σε συνώνυμα με την απολυταρχία, την καταπίεση και την τρομοκρατία. Αν η σημερινή διαμάχη ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ οδηγεί σε μια μερική έστω αποκατάσταση αυτών των εννοιών, αυτή και μόνη η προσφορά της ΕΔΕΚ θάταν αρκετή για να την αφήσει ανεξίτηλη στη μνήμη του εργατικού κινήματος.

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΓΡΙΒΑ

Την Κυριακή 24 Ιουνίου η «Χαράυγη» δημοσιεύει ένα άρθρο του Δρα Χριστόφορου Ιωαννίδη με τίτλο «Μερικές πικρές αλήθειες για τον πολιτικό καθήρο των σοσιαλιστών» του κ. Λουσαρίδη. Σ' αυτό το άρθρο ο Δρ. Ιωαννίδης επανέρχεται στο θέμα του αγώνα του 55-59 και τις απόψεις της «Σοσιαλιστικής Έκφρασης» πάνω σ' αυτό. Γράφει ο Δρ. Ιωαννίδης:

«Χαρακτηριστική του τρόπου με τον οποίο ο «σοσιαλιστής» κ. Λουσαρίδης σιγά σιγά στη συνείδηση αυτών που τον ακολούθουν τα νύματα της σοφίας του, είναι και η προβολή του Γρίβα από τις στήλες της δεύτερης του εφημερίδας «Σοσιαλιστικής Έκφρασης» Ο Γρίβας φημιούρει (βίβλα στο Μακάριο) στην έκδοση της πιο πάνω εφημερίδας 18/5/79 χωρίς καμμία απολύτως επεξηγηματική λέξη».

Λοιπόν ποιο το έγκλημα της σ.ε.ε.; Ότι μέσα σ' ένα άρθρο για τον αγώνα 55-59 δημοσίευσε τη φωτογραφία του Γρίβα δίπλα στη φωτογραφία του Μακαρίου Διάβασε ο κ. Ιωαννίδης παραθέτει αποσπάσματα από Γραφι πολύ θάβει να τεκμηριώσει τη συκοφαντία του Ν. Κατσουρίδη * παραθέτοντας κάποιο απόσπασμα από το άρθρο. Μια και σε κανένα σημείο το άρθρο δεν δικαιώνεται ο Ν. Κατσουρίδης ο Δρ. Ιωαννίδης θεωρεί αρκετή τη φωτογραφία του Γρίβα χωρίς επεξηγηματική λέξη».

«Όμως μπορούμε να τον βοηθήσουμε ακόμα: Αν μετροφυλάξει ξανά τα φύλλα της σ.ε.ε. θα βρει κι άλλα παράξενα φαινόμενα. Στις 6.1.78 η σ.ε.ε. δημοσίευσε χωρίς επεξηγηματική λέξη φωτογραφία του Ετζέβιτ. Στις 20.1.78 χωρίς ... » φωτογραφίες των Κυπριανού, Λουσαρίδη, Παπαϊωάννου, Κληρίδη. Στις 3.2.78 φωτογραφία του Αρχιεπισκόπου Χρυσόστομου δίπλα στο Δρα Χρυσόστομο Σοφίανο, και πάλι χωρίς ... » Στις 17.2.78 φωτογραφία του Χίλμουτ Σμιθ και του Γκλύντ Μπράντ. Στις 10.3.78 της Γκλύντ Μπράντ και του Σαντάντ...»

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΚΑΙ ΓΡΙΒΑΣ

Η ιστορική απάτη πάνω στην οποία βασίζεται ο Δρ. Ιωαννίδης τον οδηγεί στην απεγνωσμένη προσπάθεια να εξηγήσει τον Μακάριο από την κηλίδα της ηγεσίας του αγώνα της ΕΟΚΑ.

«Θα μας πουν όμως πάλι, ότι Αρχηγός του αγώνα ήταν ο Μακάριος και ότι ο Ιωαννίδης μας πέφτει στο κενο. Όσον όμως πλαστογράφηση της Ιστορίας κι αν επικηρήσουν μια είναι και παραμένει η αλήθεια πάνω στην οποίαν ο ίδιος ο Μακάριος έχει πάρει σαφή θέση».

Και ποια είναι η «σαφής θέση» του Μακαρίου; ο Δρ. Ιωαννίδης παραθέτει αποσπάσματα από γράμμα του Μακαρίου προς τον Ευάγγελο Ιωαννίδη:

«Κατέστησα σαφές εις τον Γρίβα ότι η δράση της ΕΟΚΑ μόνον εναντίον αμύμων θα εσφραγέται. Θα περιοριζόταν δηλαδή εις πράξεις «σαμποτάζ». Δεν ενέκρινα φόνους

και αίματα. Αλλά όταν οι Άγγλοι με εξόρισαν εις τις Σευχέλλες δεν είχα πλέον κανένα έλεγχο επι της οργάνωσής μου. * * * Ο Γρίβας ήτο άνθρωπος πολύ επίμονος εις τις ιδέες του, εστερεό, όμως οποιασδήποτε πολιτικής κρίσεως και ΔΙΕΠΡΑΞΕ ΣΦΑΛΜΑΤΑ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΧΑΝ ΚΑΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ (τα κεφαλαία του Δρα Χ. Ιωαννίδη)

Η θέση του Μακαρίου ΕΙΝΑΙ σαφής. Ο Μακάριος ήταν ο πολιτικός ηγέτης της ΕΟΚΑ. Ο Γρίβας ασφαλδέτα ξεμάχησε κάποιο βαθμό από τον έλεγχο του. Όμως η βασική τους τοποθέτηση δεν ήταν διαφορετική. Ο ίδιος ο Μακάριος ΔΙΑΛΕΞΕ τον Γρίβα για την στρατιωτική ηγεσία της ΕΟΚΑ, ο ίδιος ο Μακάριος έδωσε τη γενική μορφή του αγώνα. Της άποψης του δεν είναι σαφές είναι το πια είναι η θέση του Δρα Ιωαννίδη πάνω στη θέση του Μακαρίου. Ο Δρ. Ιωαννίδης ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ να πάρει θέση απέναντι στο Μακάριο γιατί η αντίφαση θα γίνει καθαρή: Αν διαφωνήσει το όλο επιχειρήμα του καταρρέει γιατί ο Μακάριος ο Γρίβας μετατρέπεται σε αρχηγός της ΕΟΚΑ, όσο κι αν πιθανό να διαφωνούσαν μεταξύ τους, και τότε δικαιολογείται η σ.ε.ε. έβαλε τις φωτογραφίες τους στο άρθρο της για την ΕΟΚΑ. Αν συμφωνήσει η όλη τοποθέτηση της ηγεσίας του ΑΚΕΛ απέναντι στο 55-59 δεν θα μπορεί να δικαιολογηθεί ούτε από τον ίδιο. Γιατί η διαφορά ανάμεσα στις απόψεις σαμποτάζ και τους απόψεις και τα αιματά μπορεί να έχει σημασία για ένα κληρικό όπως τον Μακάριο. Αντικείμενα, μια οργάνωση που ξεκινά με απράξεις σαμποτάζ, θα οδηγήσει αργά ή γρήγορα σε απόψεις και αίματα».

ΑΝΤΙΑΠΟΚΙΝΗΤΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

«Όμως ο Δρ. Ιωαννίδης μέσα από το χοντροκομμένο αμάρτυσμα του ποτε δεν μπόρεσε να καταλάβει το ρόλο της εργατικής τάξης στον αντιαποικιακό αγώνα. Ο Δρ. Ιωαννίδης δεν μπορούσε να καταλάβει αυτό το ρόλο γιατί στο μυαλό του τα λόγια του Μαρξ στέκουν με τα πόδια πάνω και το κεφάλι κάτω: για τον Μαρξ οι Κομμουνιστές «δεν έχουν ξεχωριστά συμφέροντα άλλα απ' αυτά του προλεταριάτου σαν σύνολο» * * *. Για τον Δρα Ιωαννίδη, το προλεταριάτο δεν έχει ξεχωριστά συμφέροντα άλλα από αυτά της κομμουνιστικής γραφειοκρατίας. Και η κομμουνιστική γραφειοκρατία! Μια και ο Γρίβας ήταν αντικομμουνιστής, μια και τους καταγόρευε να μπουν στον αγώνα τι θέλαμε δηλαδή; «Κι ύστερα σου λένε πως το ΑΚΕΛ δεν συμμετείχε κληκλά». Μ' αυτά τα λόγια νομίζει πως

δικαιολογεί «αποστομωτικά» τη μη συμμετοχή του ΑΚΕΛ στον αντιαποικιακό αγώνα, πως έσφαλα με τους «επίφορους ανώνυμους κομμουνιστές της πολιτικής» που «αθολούσαν τα νερά για την περίοδο εκείνη της ιστορίας». Το έδαφος, νομίζει, έχει πια προετοιμαστεί για να δώσει το τελικό του χτύπημα:

«Την απόπνηση στο πιο κάτω ερώτημα την αναμένωμεν εδώ και 24 χρόνια. Το επαυλομβάνουμε και τώρα. Πότε θα μπουν στον κόπο οι «σοσιαλιστές» να μας πουν εάν υπάρχει προηγούμενο στην παγκόσμια ιστορία που οι κομμουνιστές τέθηκαν υπο τις διαταγές ενός δηλωμένου αρχηγού, στην πορεία της αντιαποικιακής πάλης; Εάν υπάρχει κάτι τέτοιο προηγούμενο, να μπουν στον κόπο να μας το αναφέρουν. Θα τους είμαστε ευγνώμονες».

Ο ΛΕΝΙΝ

Αυτή την απλή διαφορά δεν είναι σε θέση ν' αντιληφθεί ο Δρ. Ιωαννίδης. Ποζέροντας για βέβαια Μπλοσεβίκους θυμάται τον Λένιν:

«Κλασικό σε οιοδήποτε σύστημα των διαφόρων εχθρών του ΑΚΕΛ υπήρχε πάντοτε ο λιβελλος περι δόθεν συνηγορίας του με τους Βρετανούς αποικιστές. Ο ίδιος ο Μεγάλος Λένιν «κατηγορήθηκε» κάποτε για ... κατάσκοπος του Κάξερ της Γερμανίας!».

Αυτο είναι λοιπόν! Η λογική μιας τέτοιας τοποθέτησης αποπλάκει κυριολεκτικά. Μόνο που αποπλάκει γιατί είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι είναι δυνατό να υπάρξει μια τόσο απλής παραχάραξη της διαλεκτικής. Εδώ ούτε λίγο ούτε πολύ ο Δρ. Ιωαννίδης μας λέει: Ο αγώνας ενάντια στους αποικιστές γινόταν από την ΕΟΚΑ. Αρχηγός της ΕΟΚΑ ήταν ο Γρίβας ο αρχηγός σίαινας. Οι Κομμουνιστές δεν μπαίνουν υπο τις διαταγές του αρχηγού. Άρα, ουσία το ΑΚΕΛ δεν συμμετείχε στον αγώνα.

Όμως η διαλεκτική του 55-59 είναι πολύ πιο σύνθετη από μια τέτοια απλοϊκή προσέγγιση. Για χρόνια πριν το 55 το ΑΚΕΛ συνθηματολόγους ενάντια στην αποικιοκρατία. Αυτό που έλειπε ήταν μια συγκεκριμένη πρακτική αγώνα. Έτσι όταν το 55 γίνονταν οι πρώτες τρομοκρατικές εκδηλώσεις της ΕΟΚΑ η ηγεσία του ΑΚΕΛ ούτε καν κατάλαβε τι συνέβαινε. Έσπευσε να τις καταδικάσει ΚΩΡΙΣ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΝΑΛΛΑΧΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ. Στις 55 ο στάση ΕΣΠΡΟΣΕ αυτής αγκάλες του «αρχηγού Γρίβα» μεγάλες μάζες του Κυπριακού λαού. Αυτή η στάση μετάρησε τον αντιαποικιακό αγώνα σε αγώνα της δεξιάς. Αυτή η στάση έδωσε την ευκαιρία στη δεξιά να καταλήξει στη συμφωνία της Ζυρίχης, να κυριαρχήσει στα πρώτα χρόνια της Δημοκρατίας και να ετιδοθεί σε μια αχαλίνωτη αντικομμουνιστική εξεστρατεία.

Αν η δεξιά μπόρεσε να τα κάμει βάλασε με τον αγώνα της ΕΟΚΑ, αν τα αλάθη του Γρίβα είχαν τις πράγμες συνέπειες που

«ΥΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΓΕΣ»

Ας ξανάρθουμε όμως στο ερώτημα — καταπέλτη του Δρα Ιωαννίδη. Υπάρχει προηγούμενο στην Παγκόσμια ιστορία που οι Κομμουνιστές τέθηκαν υπο τις διαταγές ενός δεδηλωμένου αρχηγού στην πορεία της αντιαποικιακής πάλης; η απάντηση είναι πολύ πιο τραγική απ' ότι φαντάζεται με το φιλοσταλινό μυαλό του. Δυστυχώς και Τουλάχιστον σε μια περίπτωση με την τυπική, φεομαλιστική διατύπωση της ερώτησης, και σε άπειρες άλλες στην ουσία της. Γιατί η ουσία της ερώτησης είναι αν ένα κομμουνιστικό κόμμα δέχτηκε την καθοδήγηση της αστικής τάξης.

Το 1926 το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας, ακολουθώντας τις οδηγίες της Κομιντέρν ενάντια χη στο κόμμα του Τσιανγκ Κι-Σεκ διαλύοντας την οργάνωσή του. Φυσικά τότε για τον Στάλιν ο Τσιανγκ-Κι-Σεκ ήταν «απατριώτης» που αγωνιζόταν

ενάντια στους αποικιστές, πράγμα που δεν τον εμπόδιζε να σφάζει τους Κομμουνιστές με την πρώτη ευκαιρία.

Θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς πως αυτό είναι μια μεμονωμένη περίπτωση ενός αλάθρου που διορθώθηκε αργότερα. Όμως η ουσία του πλειαρά, η υποταγή στην αστική δομή της κοινωνίας έγινε ο κανόνας παρα η εξείρεση για τα κομμουνιστικά Κόμματα. Ο ιστορικός Συμβιβασμός του Μπρεζνέβερ, που σύμφωνα με τον κ. Ζιαρτίδη εφαρμόστηκε πρώτα στην Κύπρο, ο Ευρωπαϊκοκομμουνισμός του Καρίγιο, η στάση του ΑΚΕΛ απέναντι στην δεξιά, η άρνηση του για τον εκδικητική άριστερη πλειοψηφία της Βουλής, η έλλειψη αντιαποικιακής ΔΡΑΞΗΣ ήταν η ηγεσία της ΕΟΚΑ ήταν φασιστική, τι άλλο είναι απο υποταγή στην αστική τάξη;

Αλλά το πιο χαρακτηριστικό είναι η προσπάθεια της ηγεσίας του ΑΚΕΛ να κρυφτεί πίσω από τα ράσα του Μακαρίου. Την στιγμή που η Εθνοφρουρά γινόταν άντρο αντικομμουνισμού, τη στιγμή που η ΕΟΚΑ Β' χτυπούσε με τα όπλα, τη στιγμή που ο ίδιος ο Μακάριος έχανε τον έλεγχο της διακυβέρνησης της Κύπρου η ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν πήρε καμμία απολύτως πρωτοβουλία. Θεωρούσε τον εαυτό της «υπο τις διαταγές» ενός «δεδηλωμένου» αντικομμουνιστή ... Και όχι μόνο αυτό. Προσπαθούσε να τον συγκρατήσει σε μια ακόμα πιο διαλλαχτική τοποθέτηση...

Αυτή η υποταγή στο σύστημα βρίσκεται στη ρίζα της αντιφατικής τοποθέτησης της ηγεσίας του ΑΚΕΛ. Η κοινωνική εξέλιξη ακολουθα τους δικούς της νόμους που δεν πειθαρχούν στην ασυγκεντρωτική καθοδήγηση της κομματικής γραμμής. Όταν η θεωρία δεν ανταποκρίνεται στα γεγονότα, τότε τα γεγονότα οφείλουν να ανταποκριθούν στη θεωρία. Όμως η παραχάραξη αποχρημάτη της διαλεκτικής Η ηγεσία που χρησιμοποιεί τη φέμα για να δικαιολογήσει τη θέση της, είναι αναγκαία στην στήριξη σ' αυτό για την πάρα πέρα ανάλυσή της. Αντικανη να ξεφορτώσει το φαύλο κύκλο που δημιουργήθηκε είναι αναγκαία η διαστρέβλωση της κριτικής που της γίνεται, να προσπαθεί με κάθε τρόπο να απομυθώσει τους υποστηρικτές της από κάθε απόψη έξω από την θεωρητική χαρακτηριστική τους διαφωνούντες με τις θέσεις που καλά καλά ούτε η ίδια δεν ξέρει — ούτε καν ενδιαφέρεται να ξέρει — τι σημαίνουν. Κάθε διαφωνία πρέπει να παταχθεί, γι' αυτό στο Κόμμα μετατρέπεται σε μια μεταφυσική, σχεδόν βθεή έννοια που εμπνέει,

«Με την ευκαιρία της 4ης Επετειού της Αιθιοπικής επανάστασης ο κ. Λουσαρίδης, από το βήμα ειδικής διάσκεψης στην Αδς Αμπέ-πα (κα παρόντων των σ. Φιντέλ Κάστρο και Μενγκίστου Χαίλε Μάριαν) εξέμνησε την Αιθιοπική Επανάσταση, εγκωμιάζοντας τόσο τους ηγέτες όσο και την πορεία που αυτή έχει λάβει στα 4 χρόνια εξέλιξής της. Αυτα συνείχαν την 15ην Σεπτ. 1978. Όμως λίγο πριν (και προς μεγάλη κατάπληξη πολλών και λίγο αργότερα), το δεύτερο δημοσιογραφικό όργανο του κ. Λουσαρίδη η «Σοσιαλιστική Έκφραση» κατασκευάσθηκε στην Αιθιοπική Σοσιαλιστική Δημοκρατία και έγραψε τα εξής:

Η ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΗΣ

Αυτή η υποταγή στο σύστημα βρίσκεται στη ρίζα της αντιφατικής τοποθέτησης της ηγεσίας του ΑΚΕΛ. Η κοινωνική εξέλιξη ακολουθα τους δικούς της νόμους που δεν πειθαρχούν στην ασυγκεντρωτική καθοδήγηση της κομματικής γραμμής. Όταν η θεωρία δεν ανταποκρίνεται στα γεγονότα, τότε τα γεγονότα οφείλουν να ανταποκριθούν στη θεωρία. Όμως η παραχάραξη αποχρημάτη της διαλεκτικής Η ηγεσία που χρησιμοποιεί τη φέμα για να δικαιολογήσει τη θέση της, είναι αναγκαία στην στήριξη σ' αυτό για την πάρα πέρα ανάλυσή της. Αντικανη να ξεφορτώσει το φαύλο κύκλο που δημιουργήθηκε είναι αναγκαία η διαστρέβλωση της κριτικής που της γίνεται, να προσπαθεί με κάθε τρόπο να απομυθώσει τους υποστηρικτές της από κάθε απόψη έξω από την θεωρητική χαρακτηριστική τους διαφωνούντες με τις θέσεις που καλά καλά ούτε η ίδια δεν ξέρει — ούτε καν ενδιαφέρεται να ξέρει — τι σημαίνουν. Κάθε διαφωνία πρέπει να παταχθεί, γι' αυτό στο Κόμμα μετατρέπεται σε μια μεταφυσική, σχεδόν βθεή έννοια που εμπνέει,

Ποιες είναι οι συκοφαντίες;

«Στο κέρας της Αφρικής ... ο ανταγωνισμός μεταξύ ΗΠΑ και ΕΣΣΔ συνεχίζεται ... » «Ο βασικός στόχος της Σ.Ε. στο κέρας της Αφρικής είναι ο έλεγχος του όρους του πετρελαίου...» Αφού ο αρχηγός μας προβαίνει και σε μια σειρά άλλες αυθαίρετες «διπιστώσεις» γράφει: «Η Ρωσία για να μην χάσει την επιρροή της στη περιοχή αυτή προσφέρει στρατιωτική και οικονομική βοήθεια στο καθεσώς της Αιθιοπίας».

Ως εδώ το παράπονο του Δρα Ιωαννίδη δεν είναι η συκοφαντία της Αιθιοπικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας. Αυτό που τον πειράζει είναι γιατί η σ.ε.ε. δεν περιόρισε στο μύθο της «αντιβρετανικής» βοήθειας της Σ.Ε. μα προσπάθησε να βρει την

υλική βάση αυτής της στάσης της Σ.Ε. Μέσα από τη δογματική του λατρεία για τη Σοβιετική ηγεσία δεν μπόρεσε καν να αντιληφθεί πως τα πιο πάνω κάθε άλλο παρακατηγορίες ήταν για τη Σ.Ε. Αντίθετα γράφοντας εκφράζοντας τη διαπίστωση πως η αντίθεση της Σ.Ε. και ιμπεριαλιστών κάτω από ωριμένες συνθήκες μπορεί να πάρει και δυναμική έκφραση. Κι αυτό κόντρα στη πεσομωτική αντιμετώπιση της η ντεταν οδηγεί σ' ένα κόσμο όπου η Σ.Ε. και οι ΗΠΑ είναι οι δυνάστες της γης. Όμως κάποια συκοφαντία και για την Αιθιοπική Σοσιαλιστική Δημοκρατία υπάρχει:

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ

Χαρακτηριστικό της συνειδητής και ανήλικης προσπάθειας εξεπαισθήσει είναι και η επίθεση του Δρα Ιωαννίδη ενάντια στη σ.ε.ε. για την θέση της πάνω στην Αιθιοπική Επανάσταση. Αξίζει στην κόπο να δοίμε το θέμα λεπτομερειακά γιατί είναι πολύ αποκαλυπτικό τόσο για τη νοοτροπία που τον διακατέχει όσο και για τον απίστοτο αριθμό ανακρίβειων που θεληματικά περιέχονται στην επίθεση. Ας μας συγχωρήσει ο αναγνώστης για τα μακροσκελή αποσπάσματα που χρησιμοποιούμε, αλλά είναι ο μόνος τρόπος για να δείξουμε ακόμα και στους πιο προκατειλημμένους την απάτη που προσπαθεί να πλάσσει ο Δρ. Ιωαννίδης. Γράφει λοιπόν:

«Ακολουθως βγάδι και το καταπληκτικό συμπέρασμα, πως το Αιθιοπικό καθεσώς «δεν μπορούσε να το ποίμε επαναστατικό που προετοιμάζει τον σοσιαλισμό».

Αν συνέχισε το απόσπασμα θα γινόταν γελοίο. Γι' αυτό το σταμάτα εδώ. Το απόσπασμα συνεχίζει:

«Φαίνεται ν' ακολουθεί ένα δρόμο που αναπόφευκτα θα γεννήσει και ένα γραφειοκρατικό στρώμα. Τη βοήθεια της Σοβιετικής Ένωσης την χρειάζεται το καθεσώς της Αιθιοπίας για να επιβιώσει εντος της χώρας έναντι του ιμπεριαλισμού αλλά οι κινήσεις είναι μεγάλες. Το καθεσώς της Αιθιοπίας είναι τέτοιο που πολύ εύκολα μπορεί ν' ακολουθήσει τη πορεία της Σομαλίας — να ξαναστήσει δηλαδή στα ιμπεριαλιστικά πλοκάμια» (οι υπογραμμισές δικές μου)

Να λοιπόν η «κατασκευασμένη» της Αιθιοπικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας. Από τότε έχουμε δει τη δικαιοσύνη της πρώτης θέσης της σ.ε.ε. Η Αιθιοπική Επανάσταση έχει γραφειοκρατικοποιηθεί, έχει δημιουργήσει ένα γραφειοκρατικό στρώμα. Όσο για τον κίνδυνο να ξεναπέσει η Αιθιοπία στα πλοκάμια του ιμπεριαλισμού μακάρι να μπορούσαμε να ποίμε πως έπαυε να υπάρχει. Η μόνη «εγγύηση» που μπορεί να προσφέρει ο Δρ. Ιωαννίδης είναι η Σοβιετική βοήθεια. Το θυμίζουμε όμως την Αίγυπτο του Νάσερ, την Ινδία της Γκάντι και προπαντός τη μέχρι πρόσφατα «σοσιαλιστική» Σομαλία.

Ας παρακολουθήσουμε παρακάτω την λογική του Δρα Ιωαννίδη.

«Το άρθρο, που δημοσιεύεται στις 17.2.78 καταλήγει με τη φράση «... ο ανταγωνισμός μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων σ' αυτή την περιοχή συνεχίζεται». Αυτο λοιπόν τον Φεβρουάριο του 1978».

Αυτο, εννοει, ο Δρ. Ιωαννίδης όταν λέει αλγόπριν; Από το Φεβράριο μέχρι το Σεπτέμβριο είναι εφτα ολόκληρο μήνες.

«Το θέμα είναι πολύπλοκο και ελιχθώμε πως οποιαδήποτε κριτική ή άποψη πάνω στην περίπτωση αυτή από τους αναγνώστες θα παρουσιαστεί στην εφημερίδα μας για περαιτέρω συζήτηση».

«Όμως η έννοια της συζήτησης είναι ξένη προς τον Δρα Ιωαννίδη. Στο φύλλο 49 (22.7.78), δημοσιεύσαμε επιστολή από τον Ν.Μ. Πίκα-Ιταλία που έγραφε με αρκετά έντονο τρόπο την αντίθεσή του με την θέση της σ.ε.ε. Ο Δρ. Ιωαννίδης εξεπαισθήσει και πάλι τους μύθους του:

«Μέσα σε επαναστατικές συνθήκες εφτα μήνες αρκεί για να γίνουν κοσμογονικές αλλαγές. Κι αν ακόμα υποθέσουμε πως το άρθρο είχε τότε διαφορετική στάση μπροστά στην επανάσταση (πράγμα που δεν είναι σωστό) ένας καλύτερος κριτής θα κατάφηνε σε πιο πρόσφατες αναλύσεις. Γιατι τέτοιες αναλύσεις υπήρξαν πριν την διάσκεψη της Αδς Αμπέπα. Στα φύλλα 47 (25.6.78) και 48 (8.7.78) δημοσιεύτησε σε δυο συνέχειες μια ανάλυση - τοποθέτηση της «σ.ε.ε.» με τίτλο «ΑΙΘΙΟΠΙΑ — πραγματικές κοινωνικές μεταρρυθμίσεις». Η εισαγωγή του άρθρου τελείωνε με μια εκκλήση για συζήτηση:

«ΠΕΛΑΓΡΙΟ ΗΘΙΚΟ ΘΕΜΑ» Κλείνοντας την πολεμική του ο Δρ. Ιωαννίδης απαράδειχται στην κρίση της ιστορίας:

«Είναι, άραγε, όλα αυτά τυχαία ή το πελώριο ηθικό θέμα που προκύπτει από τα πιο πάνω υποόηλοι ανελεγκρήνα και ποιος ξέρει και τι άλλο; Η απάντηση κατά την γνώμη μας είναι θέμα χρόνου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κάποτε θα λάμψει και στα θέματα αυτά η αλήθεια».

Εδώ έχουμε συγκαλυμμένη τη γνώση κατηγορία για τον απραχτοκόμο ρόλο της ΕΔΕΚ. Γιατι δεν λέει τι ακριβώς είναι αυτο το άλλο; Υπάρχει πραγματικά, πελώριο ηθικό θέμα. Όμως δεν είναι αυτο που υπονοει ο Δρ. Ιωαννίδης. Το ηθικό θέμα βρίσκεται στην μακρόχρονη κακή καθοδήγηση της εργατικής τάξης από την ηγεσία του ΑΚΕΛ. Στην ηγεμονία μιας γραφειοκρατίας που βασίστηκε στο φέμα και την απάτη, στην τρομοκρατία και τους εξοστρακισμούς, στο σκοταδισμό και την υποταγή στην αστική τάξη. Στη μετατροπή του Μαρξ και του Λένιν σε ακίνδυνες εγγραφικές της προς αφαίρεση της επαναστατικής πνοης από τη φιλοσοφία τους.

Μέσα σ' αυτο το πλαίσιο η διαμάχη έχει προσφέρει πολλά. Τα χρόνια που πέρασαν έκαιαν το χωρισμό της κοινωνίας σε δυο ασυμφιλίωτες τάξεις φανερο στις εργατικές μάζες. Τα επόμενα χρόνια θ' αποτελέσουν μια αγωνιώδη και επίπονη περιόδο του χωρισμού της ενότητας των εργατικών κινήματος πάνω στις σωστές βάσεις. Οι μαρξιστές δεν απογοητεύονται από τα προσωρινά προσωδρωμιάματα του κινήματος. Τα χρησιμοποιούν για ν' ανεβάσουν τον αγώνα τους σε νέα επίπεδα.

Μια ακόμα λέξη για τη δεξιά. Καιρύνται με τους καινούργιους και τριβούν τα χέρια τους απο ικανοποίηση. Νομίζουν πως η διαμάχη ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ αποτελεί το τέλος της ενότητας της αριστερας. Δεν αποτελεί παρα την αρχή. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία πως μέσα από τις δυσκολίες του του εργατικού κινήμα θα μπόρεσει τελικά να συγκεντρώσει τις δυνάμεις του σ' ένα νικηφόρο αγώνα για την εξουσία. Οι σημερινές δυσκολίες του οφείλονται στην προσπάθεια-του να σπάσει τους δεσμούς του μ' ένα γερασμένο καπιταλιστικό σύστημα και την νοοτροπία του. Ας κοιτάξει η δεξιά την δική της αγωνία: οι δικές της διαμάχες οφείλονται στην καταδικασμένη προσπάθεια-της να κρατήσει στη ζωη αυτο το σύστημα.

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Η διαμάχη ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ αποτελεί μια οδυνηρή εμπειρία για την εργατική τάξη της Κύπρου. Για πολλά χρόνια αυτή η διαμάχη καταπέδονταν στην απειρία και έπαιρνε τη μορφή του ψεύθρου. Πότε πότε ξεσπούσε σε βραχύχρονες αψιμαχίες που τελειωναν πριν καλά καλά καταλάβει ο κόσμος την ουσία τους. Αυτή τη φορά η σύγκρουση έχει πάρει πολύ μεγαλύτερες διαστάσεις. Τα αποτελέσματα της δεν μπορούν να προβλεφθούν με ακρίβεια. Ήδη όμως άρχισαν να παρουσιάζονται οι πρώτες, αντιφατικές, επιπτώσεις της.

Στην αρνητική πλευρά οι αριστερες μάζες αίσθησαν μια βαθειά απογοήτευση. Η ελπίδα κάθε εργαζομένου με ταξική συνείδηση για συνεργασία των κομμάτων της αριστερας φαίνεται να δεχεται ένα σοβαρο πλήγμα. Τα δυο κόμματα που από τα γεγονότα του 74 και μετά συγκέντρωσαν την νηστήρηξη της πλειοψηφίας του Κυπριακού λαού φαίνονται να βρίσκονται σήμερα πιο μακριά από την εξουσία παρα ποτε. Η προπαγάνδα της δεξιάς βρίσκει την ευκαιρία να δημαγωγήσει σε βάρος και των δυο κομμάτων κερδίζοντας έτσι το ασταθ και καθυστερημένα πολιτικά άτομα.

«Θέμος ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ» Ο Ν. Κατσουρίδης διαστρεβλώνοντας ο καθού του Μ. Τεμπάρη δίνει στην Ακελία ορολογία με τον Γρίβα: τον Χίτη του 45. τον πατριώτη του 55 και τον προδότη του 75. Αυτή η συκοφαντία δείχνει πόσο λίγο κατάλαβε τι έγραψε ο σ. Τεμπάρης.

••• Μαρξ-Εγκελς: Το Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος.

••••• Εδώ χρειάζεται μια διευκρίνιση: οι «φιρικοί αγώνες» έχουν αποχτήσει στην Ακελία ορολογία με τον Γρίβα: τον Χίτη του 45. τον πατριώτη του 55 και τον προδότη του 75. Αυτή η συκοφαντία δείχνει πόσο λίγο κατάλαβε τι έγραψε ο σ. Τεμπάρης. Χωρίς την προετοιμασία γι' αυτή την υπέρτατη μορφή πολιτική η αντίδραση θα τσακίσει αργά ή γρήγορα το εργατικό κίνημα.

••••• Όμως το τακτικισμα των

ΕΚΛΟΓΗ ΜΕΛΩΝ ΧΩΡΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ 1979

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΔΑΦΙΟΥ (4) ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 10 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΝΟΜΟΥ (ΚΕΦ. 244 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 60 ΤΟΥ 1972, 60 ΤΟΥ 1976, 29 ΤΟΥ 1978 ΚΑΙ 6 ΚΑΙ 48 ΤΟΥ 1979) ΤΟΥ ΕΔΑΦΙΟΥ (5) ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9 ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ (ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ) ΝΟΜΩΝ ΤΟΥ 1959 ΚΑΙ 1960 (ΝΟΜΟΙ 47 ΤΟΥ 1959 ΚΑΙ Α6 ΤΟΥ 1960) ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ (ΠΡΟΣΩΡΙΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1963 (ΝΟΜΟΣ 71 ΤΟΥ 1963)

Γνωστοποιείται δια της παρούσης ότι, ο Υπουργός Έσωτερικών Έναρξάν τας Έξουσίας τας χορηγουμένας εις αυτών δια τών Έδαφίων (3) και (4) του άρθρου 10, και του άρθρου 27, του περί Χωριτικών Αρχών Νόμου, του Έδαφίου (1) του άρθρου 9 τών περί Έκλογής (Βουλή τών Αντιπροσώπων και Κοινοτικάι Συνελεύσεις) Νόμων του 1959 και 1960 και του άρθρου 4 του Έκλογικου (Προσωρινάι Διατάξεις) Νόμου του 1963 εξέδωκεν Έντάλλματα Έκλογής, υπό ημερομηνίαν 15 Ίουνίου 1979 απευθυνόμενα προς τούς Έφόρους Έκλογής Μελών Χωριτικών Έπιτροπών τών Έκλογικών Περιφερειών Λευκωσίας, Λεμεσού, Άμμοχώστου, Λάρνακος και Πάφου, και ότι δια τών ειρημένων Έντάλλματων Έκλογής ο Υπουργός Έσωτερικών ώρισε:—

(α) τήν 28ην Ίουνίου 1979, από τής 8ης πρωίνης μέχρι τής 12.30 μεσημερινής ως ημεράν και ώρας υποβολής υποψηφιοτήτων δια τὰ αξιώματα τών Μελών Χωριτικών Έπιτροπών τών Χωρίων (εις τὰ όποια θά διεξαχθή Έκλογή) εις τας ρηθείσας Έκλογικας Περιφέρειας

(β) τήν 1.00 μ.μ. τής 29ης Ίουνίου 1979 ως τήν ώραν ανακηρύξεως τών προταθέντων υποψηφίων ως Έκλεγέντων δυνάμει του άρθρου 17 τών ρηθέντων περί Έκλογής (Βουλή τών Αντιπροσώπων και Κοινοτικάι Συνελεύσεις) Νόμων του 1959 και 1960 έν περιπτώσει καθ' ήν, συμφώνως προς τὸ ρηθέν άρθρον, ή διεξαγωγή ψηφοφορίας δέν θά είναι αναγκαία: και

(γ) τήν 8ην Ίουλίου 1979 ως ημεράν ψηφοφορίας,

τὰ ακόλουθα δέ υποστατικά ώρίσθησαν ως τόποι υποψηφιοτήτων:—

Α. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

1. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Κάτω Πύργου ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Κάτω Πύργος Πάνω Πύργος Πηγαίνα Παχάμμος
2. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Κάμπου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Κάμπος Τσακίστρα Μηλικούρι
3. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Πεδουλά: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Πεδουλάς Μουτουλλάς Καλοπαναγιατίης Γερακιές Οίκος
4. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Κακοπετριά Ραλάτα Σινάφος Καλλιόνα Σπήλια: (α) Ένορία Άγ. Άντωνίου (β) Ένορία Κούρδαλι Καννάδια Άγία Ειρήνη
5. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Εύρύχους: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Εύρύχου Τεμπιά Κοράκιον Άγιος Θεόδωρος Φλάσου Λινού Κατιδάτα
6. Δημοτικόν Σχολείον Περιστέρωνας: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Περιστέρωνας Άστρομερίτης Βυζακιά Ποτάμι Νισητάρι

7. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Άλωνας: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Άλωνα Πλατανιστάσα Πολύστηνος Λειβάδια Λαγουδερά Σαράντι
8. Γραφείον Βοηθού Έπαρχιακού Έπίσκοπου Παλασχωρίου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Παλαχώρι (Μ) Παλαχώρι (Ο) Άσχάς Φτεριχούδι Άπλινα Φαρμακός Καμπι (Φ)
9. Δημοτικόν Σχολείον Κλήρου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Κλήρου Άγ. Έπιφάνειος (Όρ.) Καλόν Χωριον (Κλ.) Γούρι Άρεδιο Άρεδιό Μαλούντα Άγ. Ίωάννης (Μαλ.) Μιτσερόν Άγροκησιά
10. Δημοτικόν Σχολείον Δευτεράς: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Κάτω Δευτερά Πάνω Δευτερά Άνάγια Έργάτες Κάτω Λακατάμα Πάνω Λακατάμα: (α) Ένορία Άγίου Νικολάου (β) Ένορία Άνθουπέλαις
11. Δημοτικόν Σχολείον Περάτων: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Πέρα (Όρ.) Καμπιά Καπέδες Ψημολόφου
12. Δημοτικόν Σχολείον Πέρα Χωρίου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Δάλι Ποταμά Λύμπα Άλάμπρα Σιά Πέρα Χωριον (Ν.) Νήσου Άγία Βαρβάρα Μαδιάτης Λυθορόντας Μαριά Κοτούάτης
13. Δημοτικόν Σχολείον Κοκακιοτριμιθιάς: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Κοκακιοτριμιθιά Παλαιομέτοχον Άγιοι Τριμιθιάς Μάμμασι Δένεια Άκόνα Μένουκον
14. Γραφείον Έπαρχιακής Διοικήσεως Λευκωσίας: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Έγκωμη Άγιος Δομέτιος: (α) Ένορία Άγίου Γεωργίου (β) Ένορία Άγίου Παύλου

Β. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

1. Δημοτικόν Σχολείον Άγρου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Άγρός Άγιάδια Κάτω Μύλος Άγιος Ίωάννης Άγιος Θεόδωρος
2. Δημοτικόν Σχολείον Κυπερούνας: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Κυπερούνα Δύμες Ποταμίτσα Πελένθρι Χανδριά Κάτω Άμίαντος Πάνω Άμίαντος
3. Δημοτικόν Σχολείον Καλού Χωρίου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Καλόν Χωριον Άγιος Παύλος Άγιος Κωνσταντίνος Ζωοπηγή Λουβαράς Άψού Γεράσα Μαθηκολώνη
4. Δημοτικόν Σχολείον Κελλακίου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Κελλάκι Πραστεϊόν (Κελλακίου) Βάσα (Κελλακίου) Άσγάτα Έπταγάνα Άρακαπάς Διερώνα Άκαπνού Συκόπετρα
5. Δημοτικόν Σχολείον Ποταμού Γερμασόγειας: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Γερμασόγεια: (α) Ένορία Άγ. Παρασκευής (β) Ένορία Ποταμού Γερμασόγειας
6. Δημοτικόν Σχολείον Μονής: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Μονή Μοναγρούλλι Παρεκκλησιά Πύργος Πεντάκωμον
7. Δημοτικόν Σχολείον Πέρα Πεδίου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Πέρα Πεδι Κουλάτι Βουλ Συλίκου Μανδριά Όμοδος Ποταμού Βάσα (Κουλατίου)
8. Δημοτικόν Σχολείον Φοινίου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Φοινή Κάτω Πλάτρες Πάνω Πλάτρες Άγιος Δημήτριος Παλαιόμυλος Λεμόθου Καμινάρα Τρεις Έλιές Πρόδρομος
9. Δημοτικόν Σχολείον Πάρας: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Πάρα Δορά Άρσος Μαλλιά Άγιος Άμβρόσιος Πάνω Κυβίδες Άγιος Θεράπων
10. Δημοτικόν Σχολείον Αύδημου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Αύδημου Πισσούρι Άλέκτορα Πλατανισκια Άγιος Θωμάς Παραμάλι Άνώγυρα Πραστεϊόν (Αύδημον)
11. Β' Δημοτικόν Σχολείον Έπισκοπής: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Έπισκοπή Έρήμη Κολόσι: (α) Ένορία Άποστόλου Λουκά (β) Ένορία Άγίου Άνδρέα Σωτήρα Σούνι—Ζανατζιά Καντού
12. Δημοτικόν Σχολείον Ύψωνα: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Ύψωνας Λόφου Άλασσα Άκρωτήρι Τραχάνι Άσάματος
13. Δημοτικόν Σχολείον Τριμικλινής: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Τριμικλινή Λάνα Μονάγοι Δωρός Άγ. Γεώργιος (Συλίκου) Άγιος Μάμας Καπηλιό Λιμιάτι Μανιάτης
14. Γραφείον Έπαρχιακής Διοικήσεως Λεμεσού: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Κάτω Πολεμίδα Άγιος Άθανάσιος Φασούλλα Παλώδια Παραμύθα Κορηφή Άπαισιά Μέσα Γειτονιά Σπιτάλι Πάνω Πολεμίδα

Γ. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

1. Γ' Δημοτικόν Σχολείον Παραλιμνίου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Παραλιμνι Άγία Νάπα Δερύνεια
2. Α' Δημοτικόν Σχολείον Φρενάρους: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Φρέναρος Άχερίτου Σωτήρα
3. Α' Δημοτικόν Σχολείον Λιοπετρίου: ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ — Λιοπέτρι Αύγρου Άχνα

Δ. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

ΛΑΡΝΑΚΟΣ

1. Γραφείον Κοινοτάρχου Ορμήδειας:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Ορμήδεια
Συλοφάγου
Συλοτύμπου

2. Γραφείον Έπαρχιακής Διοικήσεως Λάρνακος:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Τρούλλοι
Κελλά
Λευθάρια
Αραδίππου
Καλόν Χωρίον
Βορόκλινη
Δρομολαξιά
Κλαυδιά

3. Γραφείον Δήμου Αθηναίων:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Αθηναίων
Αβδελλερόν

4. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Κιτίου:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Κίτι
Περδάλια
Τερσεφάνου
Μαζωτός
Μενεού

5. Γραφείον Συνεργατικής Πρωτοκλήσεως Έταιρείας Αγγλισίδων:

Ε. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΑΦΟΥ

1. Γραφείον Έπαρχου Πάφου:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Αναβαργός
Κονιά
Επισκοπή
Μαραθούνα
Αρμου
Γεροσκήπου
Τρομβούσα (Πάφου)
Κελώνη
Μανδριά
Κοιλία
Τίμη
Αναρίτα
Πέγεια
Κισσόνεργα
Χλώρακα
Τάλα
Έμμη
Μεσόγη
Μέσα Χωρίον
Νικόκλια
Αρχιμανδρίτα

2. Δημοτικόν Σχολείον Στρουμπιού:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Ακουρδάλια Κάτω
Ακουρδάλια Πάνω
Μηλιού
Γιάλου
Θελέτρα
Στρουμπι Πάνω
Στρουμπι Κάτω
Πολέμ
Ψάθι

3. Δημοτικόν Σχολείον Τσαδάς:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Χούλου
Λεμόνα
Καλλέπεια
Λετύμπου
Τσαίδα
Κοίλη

4. Δημοτικόν Σχολείον Παναγιάς:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Ασπρογιά
Παναγιά
Στατός — Αγ. Φώτιος
Κοιλία
Γαλαταριά

5. Δημοτικόν Σχολείον Δρούσιας:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Αγγλισίδες
Αλεθροκόν
Αναφορία
Κιθιάμι
Μεννόγια

6. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Ζυγίου:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Καλαβασός
Μαρώνι
Ψεματισμένος
Τόχη
Μαρί

7. Αστυνομικός Σταθμός Κοφίνου:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Κοφίνου
Σκαρίνου
Αγιος Θεόδωρος
Χοροκοκτία
Αλαμινός

8. Γραφείον Δήμου Πάνω Λευκάρων:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Πάνω Λεύκαρα
Κάτω Λεύκαρα
Κάτω Δρύς
Βαβατινιά
Βάβλια

9. Αστυνομικός Σταθμός Όρας:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Όρα
Αγιοι Βαβατινιάς
Μελίνη
Όδου

10. Αστυνομικός Σταθμός Πυργών:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Πυργιά
Αγία Άνω
Μοσφυλωτή
Ψευδάς
Κόρνος

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Κάθηκας
Αρόδες Πάνω
Ίνια
Δρούσια
Κρήτου Τέρρα

6. Δημοτικόν Σχολείον Πάλεως Χρυσοχούς:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Πόλις Χρυσοχούς
Προδρόμι
Νέον Χωρίον
Στενή
Γουδί
Λυσός
Περιστερώννα
Φιλούσα (Χρ.)
Σκούλλι
Πελαθούσα
Χρυσοχού

7. Δημοτικόν Σχολείον Αγίας Μαρίας (Χρυσοχούς):

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Παμός
Νέα Δήμματα
Αγ. Μαρίνα Χρυσ.
Αργάνα
Κινούσα
Γαλιά

8. Δημοτικόν Σχολείον Αμαργέτης:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Νατά
Αμαργέτη
Αγ. Μαρίνα (Κελ.)
Πενταλιά
Αξύλου

9. Δημοτικόν Σχολείον Πραϊτωρίου:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Κέδαρες
Φιλούσα (Κελ.)
Πραϊτώρι
Αγιος Νικόλαος
Μαμώνια
Αγιος Γεώργιος

10. Δημοτικόν Σχολείον Κελοκεδάρων:

Θ.Ο.Κ. ΚΑΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΘΙΑΣΟΙ

Μια ανακοίνωση του Θ.Ο.Κ δημοσιεύτηκε πριν λίγες μέρες στις εφημερίδες. Η ανακοίνωση έλεγε ότι ο Θ.Ο.Κ προτίθεται να διοργανώσει φεστιβαλ ερασιτεχνικού θεάτρου και καλεί τους υπεύθυνους των ερασιτεχνικών θιάσων να επικοινωνήσουν με τον Θ.Ο.Κ για να λάβουν μέρος στο φεστιβαλ.

Η ανακοίνωση είναι χαρακτηριστικό δείγμα της ατμόσφαιρας ενσωμάτωσης που υπάρχει στην Κύπρο πάνω σε όλα τα θέματα οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά, πολιτιστικά.

Έτσι ενώ έχουμε τόσες μεγάλες αντιθέσεις στη Κυπριακή κοινωνία βλέπουμε να καλύπτονται και να μη παρουσιάζονται.

Ενώ έχουμε υπερκέρδη για το κεφάλαιο και η εργατική τάξη πληρώνει τα σπασμένα καταπιεζόμενη και εκμεταλλεζόμενη, κεφαλαιοκράτες και Π.Ε.Ο μιλούν για εργατική ειρήνη. Ταυτόχρονα αποκρύβονται και οι αντιθέσεις στο κοινωνικό και πολιτικό οικοδόμημα. Τώρα ο Θ.Ο.Κ έρχεται να πατρωνάρι ένα φεστιβαλ ερασιτεχνικού θεάτρου για να ενσωματώσει στη κυριαρχούσα πολιτιστική γραμμή της άρχουσας αστικής τάξης και τις ανεξάρτητες θεατρικές ερασιτεχνικές κινήσεις που στον πειραματισμό στις προσπάθειες και το συνεχές προχώρημα τους δίνουν και θα δώσουν καλύτερα στο μέλλον κάτι διαφορετικό στο θέμα του θεάτρου από το Θ.Ο.Κ.

Και αυτο το διαφορετικό είναι ένα θέατρο που θα μιλήσει για τα προβλήματα του λαου, θα δώσει κατευθύνσεις και ερεθίσματα προβληματισμού για τη κοινωνική πραγματικότητα που ζει ο Κύπριος σε αντίθεση με το Θ.Ο.Κ που ο ρόλος του είναι να επιβάλει τη κυριαρχούσα ιδεολογία της αστικής τάξης στο λαο, αποπροσανατολίζοντας το, γιατί το ρεπερτόριο ή και ο τρόπος παρουσίασης των θεατρικών έργων από το ΘΟΚ είναι χωρίς σύνδεση με τα προβλήματα του Κυπριακού λαου.

Οι ερασιτεχνικοί θίασοι είναι δυνάμει ένας χώρος που μπορεί να παίξει ένα σημαντικό ρόλο κοινωνικής κριτικής και προώθησης της μη αλλο-

πολιτικά-πολιτιστικά από τη θεατρική δουλεια του ΘΟΚ.

Οι ερασιτεχνικοί θίασοι αποκτούν σιγα-σιγα τη δική τους οντότητα, τη δική τους φωνή γι' αυτο και τρέχει ο ΘΟΚ να τους εντάξει σε ένα ετήσιο φεστιβαλ με βραβεία που θα δίνει με δικα του κριτήρια, προωθώντας έτσι και τη διαδικασία χρεοκοπίας τους στα μάτια του κόσμου που δεν θα έχουν αν συνεχίσουν αυτόνομα να προσφέρουν στο λαο μακρια από τις παράτες τις φαρφάρες και τα λεφτα της αστικής τάξης.

Γιατι δεν είναι μόνο το κείμενο ενός θεατρικού έργου και τρόπος παρουσίασης του αλλά και ο μηχανισμός προώθησης και προβολής ενός έργου που αναπαράγει ιδεολογία.

Και η ένταξη των ερασιτεχνικών θιάσων σε ένα ετήσιο φεστιβαλ κάτω από το πατρωνάρισμα του ΘΟΚ θα ευνοήσει και θα αποδυναμώσει τη προσφορα τους.

Γι' αυτο πιστεύουμε ότι οι διάφορες ερασιτεχνικές ομάδες πρέπει να πλησιάσουν η μια την άλλη να ανταλλάξουν τις εμπειρίες και τις κατακτήσεις τους και να δημιουργήσουν ένα αυτόνομο ετήσιο φεστιβαλ που θα βοηθήσει στο παρατέρα προχώρημα του θεάτρου στη Κύπρο και που ταυτόχρονα θα αποτελεί και μια πολιτική - πολιτιστική πράξη που βοηθα στο προχώρημα της κοινωνικής - πολιτικής - πολιτιστικής απελευθέρωσης μας.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΤΙΚΑΤΟΧΙΚΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ "ΣΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ," Παρασκευή 13 Ιουλη, ώρα 7.30 μ.μ. Ομιλητής: ΒΑΣΟΣ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗΣ

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Αρμίνου
Μέσσανα

Σαλαμιού
Κελοκέδαρα
Τραχυπέδουλα
Χολέτρια
Σταυροκόκνου
Αγιος Ιωάννης

11. Δημοτικόν Σχολείον Φοίτης:

ΔΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ —

Λάσα
Αρνιά
Δρύμου
Σίμων
Κρ. Μαφόττου
Κανναβιού
Φοίτη
Αγ. Δημητριάδος

Προοδευτικοί αντιπρόσωποι στις χωριτικές επιτροπές

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΝΑ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ Η ΛΑ·Ι·ΚΗ ΘΕΛΗΣΗ

Μετα απο 50 χρόνια γύψο και μετα τις έντονες λαϊκές πιέσεις ο λαος των κοινοτήτων της Κύπρου θα 'χει επιτέλους την ευκαιρία στις 8 του Ιούλη να επιβάλει τη θέληση του να κυβερνήσει το χωριο του να επιλύσει τα χρόνια κοινοτικά προβλήματα.

Η Σ.Ε. πάντα υποστήριζε ένθερμα τις κοινοτικές εκλογες κι η οργάνωσή μας η Σ. Ν. ΕΔΕΝ ήταν μια απο τις οργάνωσεις εκείνες που αγωνίστηκαν σκληρα και με συνέπεια ενάντια στο αποικιοκρατικό διοριστικό σύστημα που αφαιρεί εδώ και τόσα χρόνια το δικαίωμα απο το λαο να εκλεγει την τοπική του ηγεσία.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ ήταν ουσιαστικά η μόνη οργάνωση που κατέβηκε σε αγωνιστική διαδήλωση τον Ιούνη του 1978 όταν με πρόσχημα την «έκρυθμη κατάσταση» αναβάλλονταν και πάλι απο την κυβέρνηση και τη βουλη του ΔΗ.ΚΟ οι κοινοτικές εκλογες.

Είναι αναμφισβήτητο ότι είναι οι πιέσεις του λαου, οι πιέσεις των προοδευτικων δυνάμεων για την εξάσκηση των πολιτικων μας ελευθεριων που ανάγκασαν την κυβέρνηση να επιτρέψει επιτέλους την έκφραση του δημοκρατικου αυτού δικαιώματος του λαου.

Ετσι όσο περιορισμένες κι αν είναι σήμερα οι ευθύνες, αρμοδιότητες και η δύναμη της τοπικής αυτοδιοίκησης - πράγμα που απαιτει ριζική μεταρρύθμιση - οι κοινοτικές εκλογες της 8ης του Ιούλη δεν παύουν απο του να έχουν τεράστια σημασία για το λαο.

Ο λαος μας για χρόνια κρατήθηκε μακρια απο τα

κέντρα λήψεως αποφάσεων κι έμενε τις πιο πολλές φορές θεατής ενός «αγώνα» που διεξήγαγαν οι σοφοί του ηγέτες. Οι κοινοτικές εκλογες είναι μια ευκαιρία να αναμιχτει ενεργα ο λαος στα προβλήματα που τον αφορουν άμεσα.

Είναι ακόμα μια ευκαιρία να φέρει στην διοίκηση του χωριου τις προοδευτικές αγωνιστικές εκείνες δυνάμεις που θα προωθήσουν όλα τα προβλήματα που οι σημερινες διορισμένες τοπικές ηγεσίες μακρια απο το λαο και χωρις να είναι υπόλογες σ' αυτον, απότυχαν να προωθήσουν.

Είναι αυτη και μια θαυμάσια ευκαιρία για να γίνει η κάθαρση στις κοινό-

τητες για να εμποδιστουν οι πραξικοπηματίες ή οι κρυπτοπραξικοπηματίες απο του να βάλουν το χέρι στην τοπική αυτοδιοίκηση πλήττοντας στο μέλλον τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Η προώθηση στη διοίκηση των κοινοτήτων προοδευτικων αγωνιστικων δυνάμεων θα έχει τεράστια σημασία όχι μόνο για την καλύτερευση της ζωης στα χωρια και τις άλλες κοινοτήτες αλλά θα είναι μια μεγάλη νίκη του εργατικου κινήματος στον αγώνα των

εργαζομένων για την απελευθέρωση του τόπου και για την επίλυση των προβλημάτων τους που οξύνονται κάθε μέρα απο την ασυδοσία της αστικής τάξης.

Μια ήττα της δεξιάς στα χωρια θα 'ναι ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς την αστική τάξη ότι οι προοδευτικές δυνάμεις είναι ισχυρες κι απροσκύνητες.

Κι αυτο το μήνυμα είμαστε σίγουροι ότι θα δώσει ο λαος με τη ψήφο του στις 8 του Ιούλη.

Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΛΑΤΙΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Ενα πρόβλημα τέθηκε πριν λίγες μέρες στη Πορεία για τη προστασία του περιβάλλοντος που έγινε στη Λεμεσο.

Την πορεία οργάνωσε ο Φυσιολατρικος και Ορειβατικός σύλλογος και η Επιτροπή Φυσικου Περιβάλλοντος Λεμεσου. Την πορεία υποστήριξαν προοδευτικές οργάνωσεις και κόμματα.

Την Κυριακή στις 9 όταν κατέβηκαν στο τόπο εκκίνησης τα μέλη της ΕΔΕΚ—ΕΔΕΝ με τα δικα τους πλάκατ που εβαλαν το πρόβλημα της μόλυνσης του περιβάλλοντος κάτω απο τη σωστή κοινωνική του σκοπία και γραμμένο το ονομα της ΕΔΕΚ και της ΕΔΕΝ στο κάθε πλάκατ η αντίδραση απο την Επιτροπή Φυσικου περιβάλλοντος καθώς και απο Ακελικους παράγοντες ήταν οξεία.

—Δεν εχετε δικαίωμα να αναφέρετε κομματικά ονόματα σε μια κοινή εκδήλωση φώναζαν. Πρέπει να τα σβύσετε ή να αποσυρθήτε.

Σε πρόταση να γράψουν κι' αυτοί τα ονόματα του κόμματος ή της οργάνωσης που εκπροσωπούσαν στα πλάκατ που εφεραν δεν απάντησαν.

Μετα απο έντονες συζη-

τήσεις και επειδή η ΕΔΕΚ—ΕΔΕΝ δεν δεχόταν να σβύσει το ονομα της απο τα πλάκατ ή να τα αφήσει για να ακολουθήσει την πορεία, τα μέλη της νεολαίας και της ΕΔΕΚ ακολούθησαν με τα πλάκατ τους τη πορεία απο κάποια απόσταση γιατί οι ιδιοι δεν συμφωνούσαν να καπελωθουν ουτε και οι αλλοι τους δέχονταν με τα συνθήματα και την αναγραφή του ονόματος τους.

Ξαναμπάνει λοιπον το πρόβλημα της αυτονομίας και της διατήρησης της προσωπικότητας μιας οργάνωσης σ' ενα μαζικό πλατυ αγώνα στον οποιο συμμετέχουν κι' άλλες οργάνωσεις.

Η εγκατάλειψη του ονόματος και της ταυτότητας μιας οργάνωσης σ' ενα πλατυ αγώνα είναι μεγάλο λάθος και εκφραση ενός καιροσκοπισμου. Η συνεργασία πολλων οργάνωσεων σε μια κοινή εκδήλωση δεν σημαίνει πως η

προσέγγιση του θέματος γίνεται απο την ίδια σκοπία. Ετσι μια οργάνωση που σέβεται τον εαυτο της και τον αγώνα της οφείλει καθαρά να εκθέσει τη θέση της.

Γιατι όμως τόση αντίδραση στη παρουσία υπογραμμένων πλάκατ; Στην βάση της βρίσκεται μια κακώς νοούμενη απόπειρα «πλατέματος» ενός μετώπου. Μια προσπάθεια αφαίρεσης του πολιτικου υπόβoθρου ενός αγώνα. Ομως μ' αυτο τον τρόπο αποπροσανατολίζεται ο αγώνας, κατάντα μια πλατωνική διαμαρτυρία. Στην συγκεκριμένη περίπτωση η διατήρηση του περιβάλλοντος μέσα σε καπιταλιστικά πλαίσια είναι μια ουτοπία. Οι σοσιαλιστες εχουν υποχρέωση να το πουν ανοιχτα. Οσοι θέλουν την διατήρηση του καπιταλισμου δεν αποκλείονται απο τον αγώνα. Στην πορεία του οι καλύτεροι απ' αυτους θα πειστουν—αν, και μόνο αν, υπάρξουν αυτοι που θα τους το πουν απο την αρχη. Γι' αυτο και η ανάγκη μιας τοποθέτησης αρχων. Γι' αυτο και η ανάγκη για αυτόνομη παρουσία. Χωρις αυτην η συμμετοχή παύει να έχει σημασία...

σοσιαλιστική
εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικο: £2.000

Εξωτερικο:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή

\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατεϊθεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ